

Reflectie verslag Snake Bite Love

Door Jitse Zonneveld

Snake Bite Love

Inhoudsopgave

1. Gouda
2. Dynamo, Eindhoven
3. De Neushoorn, Leeuwarden
4. Hedon, Zwolle
5. Patronaat, Haarlem
6. Effenaar, Eindhoven
7. Metropool, Hengelo
8. Volt, Sittard
9. Fluor, Amersfoort
10. Victorie, Alkmaar

Gouda

Het optreden in Gouda was een optreden op een besloten verjaardagsfeest. Het was de verjaardag van de oude stage-begeleidster van Micky, genaamd Jojanneke. De echtgenote van Jojanneke wou graag als verrassing dat Micky kwam zingen met een band, in eerste instantie had hij End Of The Dream in gedachte en dan in akoestische setting. Maar dit paste niet in de band hun schema waarna Snake Bite Love werd voorgesteld. Mario ging akkoord met het voorstel van Micky. Er was voor ons echter een klein probleem cajonist Wouter had een dubbele afspraak en werd verwacht om met Hillsphere een release show te spelen diezelfde avond. Wat voor deze show een extra uitdaging bracht aangezien het de tweede keer was dat we samen gingen spelen en dan ook nog zonder cajon. Het optreden was met drie telefoontjes geregeld, een met Mario voor de eerste afspraken te maken en een idee te krijgen van wat we van elkaar konden verwachten, tweede om de geluidsapparatuur te regelen en de derde om alles te bevestigen met Mario. We hebben tussen het voorbereiden van de Lemmy Lives avonden tijd moeten maken om de set aan te kunnen passen aan een show zonder cajon en nog een verzoeknummer van Mario in de set te verwerken namelijk 'One' van U2. Op de avond zelf, aangezien het een verrassing moest blijven, was er veel communicatie tussen Mario en mij over wanneer wij konden soundchecken en wanneer wij precies weg moesten zijn uit de zaal om het alsnog een verrassing te houden. De soundcheck ging niet van harte aangezien er niemand aanwezig was die ons kon vertellen waar de stroom op het hele blok gezet moest worden, na een kwartier kwam iemand binnen van de spullen maar ook die had geen idee. Na zelf alle kabels na gelopen te hebben vonden we eindelijk de juiste, verstopt achter een piano. Aangezien er ook niemand was om voor ons het geluid te controleren en bij te draaien moesten we zelf een hele goede mix maken waarmee alles te horen was en niks zou gaan rondzingen. Na een half uur waren we klaar en tevreden over de sound en de mix die we in het zaaltje hadden en waren we precies op tijd om Jojanneke en Mario te ontwijken. Vlak voordat we begonnen hadden we eventjes de tijd om nog met Mario te spreken en kennis te maken en het plan door te spreken hoe we op gingen komen en het zolang mogelijk een verrassing gingen laten blijven voor Jojanneke. Als eerste zijn Remco, Siebe en ik de zaal in gegaan om alles klaar te zetten snel om vervolgens Micky een seintje te geven dat we beginnen, waarna wij begonnen met spelen en Micky vanuit achteren de naar voren kwam om te komen zingen. We speelde een goede stabiele show ondanks dat het cajon miste. Allebei de partijen waren dik tevreden na afloop van de show en er kwamen veel positieve reacties uit het zaaltje. Wat achteraf beter had gekund was het dubbele plannen van Wouter, ook omdat we (en hijzelf ook) er pas relatief laat achter kwamen dat die dubbele afspraak er was. Verder was het handig geweest als er iemand van het geluid aanwezig was geweest die het aangesloten had, dat had ons veel tijd gescheeld tijdens de soundcheck.

Dynamo, Eindhoven

De voorbereiding: Aangezien het de eerste grote show was van Snake Bite Love hadden we veel repetitie uren erop zitten zodat het als een routineklus eruit zou zien en voelen. We zouden nog een extra nummer toevoegen maar door omstandigheden, Micky ging door haar rug en was een album aan het opnemen met haar eigen band, zijn we terug gevallen op een nummer dat we eerder wel speelde maar eigenlijk uit de Lemmy Lives set moest omdat de hoofdact deze ook zou spelen. Dit was een kleine tegenvaller voor ons.

Preshow: De daysheet kwam niet overeen met die wat we over de mail hadden gekregen. Alles was blijkbaar een halfuur later gepland. Ook had de hoofd act wat vertraging bij hun get-in waardoor hun soundcheck een klein beetje uitliep. Onze eigen soundcheck verliep vrij soepel, echter was er een storing in de gitaar van Remco waarmee we een kwartier verloren hebben. We hebben de batterij van de gitaar vervangen waarna het probleem (dat later nog terugkomt) verholpen leek te zijn en de soundcheck voortgezet kon worden.

Showtime: De show verliep goed en klonk vrij geroutineerd (waar we ook naar streefde) tot aan het laatste nummer, het eerste refrein van het nummer kwam eraan en Micky dacht al bij het tweede refrein te zijn waar een break zit en zij dus niet "No Class" hoeft te zingen, waardoor we allemaal een beetje gedesoriënteerd waren en dat was goed te merken in de zaal. We hebben het daarna geprobeerd zo natuurlijk mogelijk op te pakken maar daar was het al te laat voor. Ook vertoonde Remco's gitaar tijdens het laatste nummer weer hetzelfde probleem als tijdens de soundcheck.

Aftershow: We hebben de fout van tijdens het laatste nummer gelijk besproken en tot de conclusie gekomen dat de fout bij Micky lag en dat het een routine fout was, ook hebben we besproken dat als zoiets gebeurd hoe we het moeten oppakken als band zijnde zodat niemand het merkt. De uiteindelijke conclusie was dat er meer repetitie routine in moest komen zodat we niet in de situatie terecht komen.

Wat ging goed?

De voorbereiding naar het optreden toe was goed, er was een duidelijk plan van hoe en wat. We kregen complimenten over het feit dat het niet als Motörhead nummers klonken ook hebben we er een mooie recensie aan over gehouden.

<http://www.rockportaal.nl/geoff-tate-dynamo-eindhoven-18122016/>

Wat ging minder goed?

Het gitaar probleem tijdens de soundcheck was een verrassing, hier wisten we ons even geen raad mee dan alleen de batterij vervangen. Ook is het dom dat we er niet naar hebben laten kijken omdat het misschien een probleem zou zijn voor de shows die nog moesten komen. De fout tijdens het laatste nummer had eigenlijk niet moeten gebeuren dat was jammer, anders was het concert echt een foutloze geweest.

Leermoment

Als er problemen zijn met je gitaar laat deze dan altijd nog een keer nalopen, zeker als er nog andere shows komen.

Neushoorn, Leeuwarden

De voorbereiding: Het was de eerste show van een reeks van 8 Lemmy Lives avonden. We zijn gestart in het hoge noorden, Leeuwarden. Er zat een week tussen de show van Geoff Tate en deze shows, dus hadden we een laatste repetitie voor de shows om onze fout van No Class eruit te spelen zodat deze niet zou gebeuren tijdens een van de Lemmy Lives shows. Ook moest er voor deze show een hotel geboekt worden omdat een trein terug geen optie meer was (deze vertrok om kwart voor acht 's avonds terwijl we om kwart voor negen moesten spelen).

Preshow: We waren extra vroeg vertrokken richting Leeuwarden zodat we konden inchecken en wennen aan de omgeving. Nadat we hadden ingecheckt gingen we eten halen om ergens in Leeuwarden op te eten. Om daarna terug te gaan naar het hotel en nog even te ontspannen. We waren op advies van Johan eerder naar de zaal gegaan zodat we met iedereen kennis konden maken en de soundcheck van de hoofd act konden mee kijken. Na dat gedaan te hebben zijn we in de kleedkamer nog gaan jammen en een soort generale repetitie gaan doen. De soundcheck verliep wat stroef doordat het communiceren met Friezen niet altijd van harte gaat. Remco zijn gitaar vertoonde dezelfde mankementen als hij deed tijdens de Geoff Tate show, opnieuw probeerde we het met een batterij te vervangen maar deze keer lukte het niet. Dus hebben we deze show met een microfoon voor Remco zijn gitaar moeten spelen.

Showtime: Vlak voor de showtime werden we nog toegesproken door Marco dat we ons niet moesten laten ontmoedigen door de stugge friezen wat in de zaal stonden, en dat het tijdens de soundcheck echt goed klonk (tot zover de motiverende praat). Zelf hebben we een heel volwassen show gedaan en de fout die we tijdens de show in Dynamo maakte hier niet te doen.

Aftershow: Na de show kregen we toch nog een goed applaus van de friezen. Terwijl we de show aan het bespreken waren in de kleedkamer kwam Marco de kleedkamer ook nog binnen om te zeggen dat hij het echt goed vond en dik tevreden was, wat voor mij zelf zeker een goed compliment is. Ook van de andere gast artiesten die de show hadden gekeken kregen we complimenten.

Wat ging goed?

Het netwerken voor de show met de hoofdact en gastzangers heeft de sfeer in de groep erg goed gedaan. De fout die we maakte tijdens de Geoff Tate show hebben we deze keer overgeslagen, er kwamen ook nog positieve reacties uit de zaal.

Wat ging minder goed?

Ook hier was het gitaar probleem een verrassing, aangezien we dachten het probleem een week geleden geëlimineerd hadden. En kwamen we zelf niet echt met een oplossing waardoor de soundcheck langer duurde. Ook kwamen er negatieve reacties uit de zaal dat Motörhead zo niet gespeeld moet worden, maar dat is hun mening.

Leermoment

Friezen zijn stugge mensen en daar kan ik me nu op voor bereiden dat zij niet zo actief zullen doen bij een show als bijvoorbeeld een show in Eindhoven. Ook kunnen we niet verwachten dat mensen het leuk vinden wat we doen aangezien zij daar komen om weggeblazen te worden door de hoofd act. En tot slot; als je denkt een probleem opgelost te hebben er rekening mee houden dat de volgende show het nog steeds aanwezig kan zijn.

Hedon, Zwolle

De voorbereiding: Dit was de tweede show van een reeks van 8 Lemmy Lives avonden. We zijn gestart in het hoge noorden, Leeuwarden. En gaan vandaag iets zuidelijker richting Zwolle. Alleen spelen we deze show met Dennis als zanger aangezien Micky een show had staan met haar eigen band 'End Of The Dream'. Er moet met Dennis nog veel routine in komen en daar hebben we vandaag uitgebreid de tijd voor genomen.

Preshow: We waren rond twee uur in Zwolle, tegelijk met Death Alley en een paar gastzangers. Iets eerder dan gepland maar dat maakte ons niks uit. Remco en ik hebben in de tussentijd gekeken hoe we wat nummers interessanter konden maken voor dat Dennis aanwezig zou zijn. Toen Dennis eenmaal aanwezig was hebben we hem eerst even laten wennen aan de omgeving waarna we zijn gaan repeteren, het gevoel was gelijk beter dan dat het was tijdens de repetitie die we een week eerder hadden, Dennis had meer geoefend en dat was te merken. Ook hadden we tijdens het eten een goed gesprek met Douwe (Death Alley) en Charlotte (Delain) over shows en muziek. Onze soundcheck ging vandaag goed, we hadden zelf gekeken naar Remco's gitaar en hadden ontdekt dat het probleem misschien zou liggen bij de mix tussen Pickup en microfoon in het klankgat van de gitaar. En ons vermoeden klopten, de gitaar werkte perfect. Het geluid was ook uitstekend op het podium en in de zaal.

Showtime: Voor dat de show begon hadden we nog een generale repetitie gedaan met Dennis en we hadden er een heel goed gevoel bij. We waren redelijk zenuwachtig, dit kwam ook omdat er een andere frontman stond. We speelde de set uiteindelijk een stuk sneller dan normaal. Marco kwam na de show naar ons toe en zei "liever kort en goed dan lang en kut" en daar waren wij het zelf ook mee eens

Aftershow: We hebben de show gereflecteerd op instrumentaal gebied omdat het voor Dennis de eerste en ook een van de laatste shows met Snake Bite Love zal zijn. Op instrumentaal gebied was het alleen jammer dat we te snel speelde en verder werkte de interessantere versie die Remco en ik die dag bedacht hadden goed.

Wat ging goed?

De show verliep ondanks een mindere voorbereiding met Dennis zelf goed. Het scheelt enorm dat een band zelf ingespeeld is op elkaar en dat een zanger/zangeres in dit geval vrij makkelijk te vervangen is.

Wat ging minder goed?

De voorbereiding voor deze show was niet alles omdat we weinig kilometers van tevoren hadden gemaakt met Dennis. Dit had naar mijn mening ook te maken met de strakke planning die we hadden om zelf met Micky heel goed voor de dag te komen.

Leermoment

Eerder met de vervanging beginnen te repeteren, ook al hebben beide partijen een erg strak schema. Daar zal je tijd voor moeten maken wil je goed voor de dag komen. Maar gelukkig eind goed al goed, in dit geval.

Patronaat, Haarlem

De voorbereiding: Dit was de derde show van een reeks van 8 Lemmy Lives avonden. Deze show was weer met Micky, wat gelijk weer goed voelde. Deze show was de voorbereiding rustigste van allemaal. Omdat we alle nummers in de afgelopen dagen dood gerepeteerd hadden zaten deze helemaal in onze handen geprint.

Preshow: Dit was ook de eerste show waar we precies op de get-in tijd aanwezig waren, dit kwam doordat we genoeg zelfvertrouwen hadden opgebouwd om van te voren niet meer de set vijf keer door te spelen. De soundcheck van de hoofdact liep uit wat voor ons nadelig was aangezien de soundcheck precies zou aansluiten op het eten. En de tijd die we tussen eten en showtime hadden ook relatief kort was. De soundcheck verliep echter snel, en het geluid was het beste wat we tot nu toe gehad hadden, zowel in de zaal als op het podium.

Showtime: Voor dat we het podium op gingen hebben we nog een nummertje gespeeld om even in de vibe te komen en hadden Remco en ik samen nog een simpele warming up gedaan. Vooraf zat ik zelf niet echt lekker in mijn vel en had er niet echt zin in. De show ging goed en de sfeer was gelijk vanaf het begin goed, wat mijzelf ook weer nieuwe energie gaf. Ook was het prettig om Micky weer tussen ons te hebben staan. We kregen veel positieve reacties uit het publiek wat ons deed verbazen dat we een iets mindere recensie hadden gekregen waarin stond dat het publiek niet echt wist wat het er mee aan moest. Zo waren de meningen dus weer verdeeld over de show

Aftershow: De show ging foutloos, daar was vrij weinig over te reflecteren. Verder kregen we ook nog complimenten van Peter van Peter Pan Speedrock over onze show (dit was de eerste keer dat hij hem helemaal had kunnen zien).

Wat ging goed?

De show ging daadwerkelijk als een routineklus voor ons. Wat een heel goed gevoel geeft. Zo weet je dat als je een slechte dag hebt en niet lekker in je vel zit dat je ook de show kan doen en dat de adrenaline van een show je je gelijk lekker in je vel kan laten zitten

Wat ging minder goed?

Het was jammer dat de soundcheck van de hoofdact iets uitliep waardoor wij zelf iets meer moesten haasten om nog genoeg tijd te hebben tussen het diner en spelen.

Leermoment

Routine is erg belangrijk zeker als je vier dagen achter elkaar gaat spelen, je loopt altijd het risico een slechte dag te hebben. En als de routine dan niet aanwezig is dan kan de show een hele ongemakkelijke worden.

Effenaar, Eindhoven

De voorbereiding: Dit was de 4de en laatste show van de eerste reeks 'Lemmy Lives' shows. Na een goede show in Haarlem waren we heel ontspannen in de aanloop naar deze show. We speelde een thuiswedstrijd in een uitverkochte kleine zaal Effenaar wat een goed vooruitzicht was.

Preshow: We waren netjes op tijd binnen, en kregen een rondleiding door het gebouw (ik was er zelf nog nooit geweest). Hierna hebben we onszelf even opgewarmd in de kleedkamer en zijn de soundcheck van Death Alley weer gaan bijwonen. Het geluid was goed en de soundcheck van hun ging snel waardoor wij een uur eerder konden soundchecken. Ook bij ons verliep de soundcheck goed. Alleen hadden ze in het cajon een piëzo element gelegd in plaats van de standaard Shure Beta 91A die we normaal erin leggen (maar deze hadden ze niet meer). Dit werkte in eerste instantie niet waarna we in overleg er een microfoon achter gezet hadden. Dit werkte wel. Verder hebben we nog een groepsfoto gemaakt zodat mensen ons daadwerkelijk geloven als we zeggen dat we mee gedaan hebben aan de Lemmy Lives shows.

Showtime: Voor de show hadden we een nummertje nog gespeeld als warming up. Aangezien we in een hele goede flow zaten qua routine hadden we er een goed gevoel bij. Dat gevoel klopte ook we speelde een strakke show zonder fouten. Alleen was de mening van het publiek verdeeld over onze show.

Aftershow: Ook hier hadden we onze show gereflecteerd en kwamen we tot de conclusie dat we geen verbeter punten hadden. En vonden we het jammer dat er weinig response van het publiek kwam. Echter konden we terugkijken op een geslaagde eerste 4 dagen.

Wat ging goed?

De hele dag ging goed, snelle soundcheck van Death Alley en ook van ons. Alles was goed geregeld. En we speelde een strakke show.

Wat ging minder goed?

Niks ging minder goed bij deze show. Alleen dat het publiek meer verdeeld was dan bij andere shows. Maar dat blijft een mening.

Metropool, Hengelo

De voorbereiding: Na een week pauze te hadden gehad van het Lemmy Lives circus was Hengelo de eerstvolgende stop. We hadden geen repetities meer gehad tussendoor.

Preshow: Afreizen naar Hengelo is een flinke rit met de trein. En ook eentje met veel risico's. In de trein op weg naar Hengelo kwam het bericht dat er een verstoring was op een traject waar wij moesten zijn. Na een telefoontje gepleegd te hebben met Micky die ook over dat traject moest reizen kwamen we erachter dat we te laat zouden komen voor onze get-in. De andere leden waren wel op tijd en hadden doorgegeven dat we later zouden zijn. Gelukkig had het geen problemen voor onze soundcheck. Bij aankomst in de zaal bleek dat ze het diner en soundcheck tegelijk hadden gepland, na een praatje met de bandbegeleider was ook dit opgelost. De soundcheck verliep goed er waren geen problemen, alleen was de terugkaatsing van de zaal niet heel fijn deze kwam boven de monitor uit en deze konden niet harder omdat het anders zou gaan feedbacken.

Showtime: We begonnen met spelen en door de terugkaatsing van de zaal was het heel moeilijk om strak te blijven spelen, waardoor we langzamer moesten spelen dan normaal zodat we zeker waren dat we goed speelde. Het maakte niks uit voor het spel verder, de show verliep goed en we kwamen weer heel zelfverzekerd en strak over.

Aftershow: We vonden het jammer dat er de terugkaatsing van de zaal was. Maar daar konden we zelf niks aan doen. Verder was Remco nog aangesproken door iemand in het publiek die ons graag nog even wou spreken. Het was Robert Kiewik, een goede vriend van Lemmy zelf. Hij wou ons graag voorstellen aan het management van Motörhead en daarop hebben we gegevens uitgewisseld om contact te houden met elkaar. Wat een positief einde was van een toch iets mindere avond.

Wat ging goed?

Een goede set spelen ondanks dat het geluid niet optimaal was.

Wat ging minder goed?

Het was jammer dat we langzamer moesten spelen tijdens de set. We hadden hier tijdens de soundcheck geprobeerd iets aan te doen maar dit was de enige manier waarop we konden spelen.

Volt, Sittard

De voorbereiding: De 6de show in de Lemmy Lives reeks en tevens ook de laatste van het weekend. Het was slecht weer en er was voor het hele land code oranje afgegeven. Aangezien wij met het openbaar vervoer moesten en we wisten dat het rommel zou worden is iedereen eerder vertrokken van thuis om op tijd in de zaal aanwezig te zijn.

Preshow: We waren ondanks het weer allemaal op tijd in de zaal. En iedereen was op dat moment nog vrij enthousiast. Echter liep het allemaal niet zo lekker met de soundcheck van Death Alley, er waren technische problemen waardoor zij niet konden beginnen met soundchecken. Tegen de tijd dat wij eigenlijk moesten soundchecken hadden ze alles aan de praat gekregen en konden ze beginnen. Wij hadden ondertussen bij de band begeleider aangedrongen dat we het liefst voor onze soundcheck wouden eten (wetende dat alles gigantisch uitliep en we dus niet meer na onze soundcheck konden eten). Uit eindelijk konden we om acht uur soundchecken (het moment dat eigenlijk de deuren open zouden gaan, maar dat ze hadden uitgesteld in verband met onze soundcheck). Op dat moment kwamen we erachter dat er geen geluidsman van de zaal aanwezig was (deze had afgebeld door het slechte weer) waardoor we de soundcheck met vrijwilligers moesten doen. Wat niet ideaal was, ze hadden verstand van zaken maar het schoot niet op. Er waren kapotte DI-boxen en kanalen die niet werkten. Wat tot lichte frustraties bij iedereen leidde. Uiteindelijk hadden we in een kwartier gesoundchecked en konden de deuren open. En hadden we een kwartier om ons voor te bereiden op de show.

Showtime: Zoals al aangegeven waren onze geluidsmannen vrijwilligers van Volt met minder kennis dan een normale geluidsman zou hebben. We begonnen onze set en de monitoren stonden niet aan, we konden het prima doen met het geluid dat we konden horen van de speakers van de zijkant tot dat opeens, halverwege het eerste nummer, de monitoren begonnen te werken. En zo gigantisch hard stonden dat de gitaar van Remco feedback begon te geven. We probeerden contact te krijgen met de monitor man, maar deze was te diep geconcentreerd op zijn mengtafel dat hij geen oog voor ons had. Toen het eerste nummer klaar was hadden we contact met hem en aangegeven dat de monitoren veel zachter moesten omdat we feedback hadden op het podium. Na dit verliep onze show goed en speelde we zoals we de hele tour al gedaan hadden, sterk en overtuigend.

Aftershow: Toen we van het podium afkwamen kregen we gelijk complimenten van Marco dat we als ware professionals met de situatie van de dag waren om gegaan en we ons er goed doorheen geslagen hadden. We vonden het zelf op muzikaal vlak goed gaan en jammer van het geluid. Maar de situatie kennende waren we blij dat we alsnog een goede sterke show hadden neergezet.

Wat ging goed?

De show ging goed en volgens Marco professionele houding die we aannamen tijdens de technische problemen.

Wat ging minder goed?

Het was jammer dat de soundcheck van Death Alley uitliep, maar daar konden zij verer ook niks aan doen. Dat de geluidsman niet kwam opdagen was ook vervelend maar daar konden wij ook niks aan doen (je zou evt. Een eigen geluidsman mee kunnen nemen, maar daar was geen budget voor). Ook was het vervelend dat de techniek niet mee hielp. Maar dat kan in iedere zaal weleens gebeuren, en dit was de eerste keer in 6 shows tijd.

Fluor, Amersfoort

De voorbereiding: Na twee weken pauze te hadden gehad van het Lemmy Lives circus zouden we beginnen aan het laatste weekend van Lemmy Lives in Amersfoort. Onze voorbereiding was eigenlijk niks. We hebben tussentijds niet meer gerepeteerd en gingen heel ontspannen en vol zelfvertrouwen naar Amersfoort.

Preshow: Het was leuk om iedereen weer te zien na twee weken. Na het checken van de soundcheck van Death Alley en wat gesproken te hebben met iedereen hebben we gegeten en onze soundcheck gedaan. De soundcheck verliep soepel en er waren geen problemen. Geluid was goed en we waren klaar om een toffe show te spelen. Voor dat we opgingen hebben we nog een keer de set gespeeld met elkaar om weer even aan elkaar gewend te zijn en waren we klaar om het podium op te gaan.

Showtime: De zaal was goed gevuld toen wij begonnen met spelen. En we merkten gelijk dat we de aandacht hadden van de hele zaal. We speelde de beste show van de tour en we zaten er super strak op. En we kregen geweldige response van het publiek.

Aftershow: Na de show zijn we backstage zoals gebruikelijk gaan reflecteren. We kwamen tot de conclusie dat dit onze beste show was tot nu toe, en dat kwam mede door de goede response van het publiek.

Wat ging goed?

De hele dag ging goed. We speelde strak hadden het publiek weer een keer mee, en kregen complimenten van mensen in de zaal. Er waren deze dag geen downs, alles was positief.

Victorie, Alkmaar

De voorbereiding: Dit was de allerlaatste show van de Lemmy Lives tour. Na de geweldige show in Amersfoort hoopte we dat Alkmaar net zo goed zou zijn.

Preshow: We waren ook hier weer netjes op tijd binnen. Bij binnenkomst hoorde we dat Death Alley vast stond in de file dus dat alles een beetje opschoof. Er werd ons gelijk aangeboden of we al wouden eten voor onze soundcheck aangezien alles opschoof. Uiteindelijk konden we om zeven uur soundchecken (om halfacht gingen de deuren open). We hadden een snelle goede soundcheck, we vonden echter dat het geluid van de monitoren iets te schel was en vroegen of het hoog verder uit het geluid kon worden gedraaid wat niet mogelijk was (volgens hen) waardoor we met redelijk schel geluid moesten spelen.

Showtime: We begonnen om acht uur met spelen. We speelde voor waarschijnlijk ±30 mensen. Maar de dertig mensen die er waren hadden er niet zoveel zin in. We speelde een strakke show zoals iedereen ondertussen gewend was. Toen Micky het laatste nummer aankondigde ontstond er zelfs een soort euforie onder de dertig mensen.

Aftershow: Na de show vonden we het jammer dat het publiek niet zo goed was als in Amersfoort en kwamen we tot de conclusie dat deze show eigenlijk niet de perfecte eindshow was om het allemaal mee te eindigen. We waren wel weer tevreden over ons spel en performance die we neer hadden gezet.

Wat ging goed?

De communicatie tussen band en band host was goed, beter dan in Volt waar we zelf achter alles aan moesten gaan. We speelde ook weer een goede show wat onze consistentie aan gaf in deze Lemmy Lives shows.

Wat ging minder goed?

Het was jammer dat Death Alley vast stond in de file waardoor alles opgeschoven moest worden, het heeft uiteindelijk niet voor problemen gezorgd. Dit kwam ook door de professionele mentaliteit en houding van Death Alley + crew.

Conclusie;

Het was een geweldig project om te doen. Ik heb een mensen mogen ontmoeten waar ik vroeger groot fan van was (en nog steeds ben), heel veel nieuwe mensen mogen ontmoeten, in grote zalen van Nederland mogen spelen en tot slot een eerbetoon mogen brengen aan mijn idool Lemmy. Het was een hele positieve ervaring.

<https://www.youtube.com/watch?v=CFKic7TqLMU&t=4s>